

Sygn. akt I ACz 2125/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Zbigniew Ducki

SA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. W.

przeciwko M. W. i I. W.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powódki na pkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt I C 2920/16

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. nakazać ściągnięcie od powódki E. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach kwoty 43 zł (czterdzieści trzy złote) tytułem brakującej części opłaty od zażalenia.

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Marek Boniecki

Sygn. akt I ACz 2125/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. Sąd Okręgowy w pkt 1 umorzył postępowanie wobec pozwanego M. W., a w pkt 2 zasądził od powódki na rzecz tego pozwanego kwotę 7217 zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że w niniejszej sprawie powódka wносиła o uznanie za bezskuteczną wobec niej umowy darowizny pomiędzy pozwanymi, przenoszącej przez pozwanego M. W. na pozwaną I. W. prawo własności nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina Ł., dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...), zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 6 sierpnia 2015 r., Rep(...) nr (...)

Pismem procesowym z dnia 1 lutego 2017 r. pozwany M. W. wniósł o oddalenie pozwu, podnosząc, iż nie posiada legitymacji biernej do występowania w niniejszej sprawie. Domagał się również zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów postępowania. Postanowieniem z dnia 13 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Kielcach udzielił zabezpieczenia roszczeń powódki.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2017 r. powódka cofnęła pozew w stosunku do pozwanego M. W. i zrzekła się roszczenia w tym zakresie. W dniu 21 czerwca 2017 r. pozwany M. W., w związku z cofnięciem pozwu w stosunku do niego wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Umarzając postępowanie Sąd Okręgowy stronę cofającą pozew uznał za przegrywającą proces w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c., a zatem zasądził od niej na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów postępowania w wysokości określonej przez § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, czyli kwotę 7.200 zł wraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Zażalenie na pkt 2 powyższego orzeczenia wywiodła powódka zaskarżając je w tym zakresie w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez nie zasądzenie od niej kosztów procesu zwłaszcza, że była częściowo zwolniona od kosztów sądowych.

Powyższemu orzeczeniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że omyłkowo pozwany M. W. poniósł z tego tytułu jakiegokolwiek koszty, w sytuacji gdy przed rozpoczęciem procesu cofnęła powództwo, zrzekając się zarazem roszczenia i wniosła o umorzenie postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie było bezzasadne.

W niniejszej sprawie powódka jako pozwanego w sprawie o uznanie czynności prawnej zbycia (darowania) nieruchomości za bezskuteczną wskazała również dłużnika - zbywcę nieruchomości pozwanego M. W., w sytuacji gdy legitymowanym biernie jest jej nabywca, aktualny właściciel pozwana I. W.. Sąd Okręgowy doręczył pozwanemu M. W. odpis pozwu, dokonał zabezpieczenia roszczenia, wyznaczył termin rozprawy. W dniu 29 marca 2017 r. M. W. udzielił pełnomocnictwa procesowego adw. P. W. i w dniu 30 marca 2017 r. pełnomocnik ten reprezentował go na rozprawie. Zatem przed cofnięciem pozwu przez powódkę - pismem złożonym w dniu 14 kwietnia 2017 r. - wobec pozwanego M. W. (ze zrzeczeniem się roszczenia) pełnomocnik świadczył mu już pomoc prawną. Nie ma zatem racji powódka, że cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem procesu, a pozwany nie poniósł z tego tytułu żadnych kosztów. W świetle art. 203 § 1 k.p.c. takie cofnięcie pozwu na tym etapie było dopuszczalne, ale zgodnie z jego § 3 pozwany może w terminie 2-tygodniowym złożyć wniosek o przyznanie mu kosztów, co uczynił pismem z dnia 21 czerwca 2017 r. W takiej sytuacji, jak trafnie przyjął Sąd I instancji, powódka jest stroną przegrywającą sprawę i podstawą zasądzenia kosztów procesu winien być art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, obowiązującego w dacie wniesienia pozwu (tj. w dniu 21 października 2016 r.). Wskazane w § 2 ww. rozporządzenia stawki są stawkami minimalnymi, które nie podlegają obniżeniu w sytuacji, gdy pełnomocnik pozwanego M. W. wniósł na rozprawie w dniu 30 marca 2017 r. i w piśmie z dnia 21 czerwca 2017 r. o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powoływany przez powódkę fakt jej częściowego zwolnienia od kosztów sądowych w 3/4 częściach postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. nie zwalnia od poniesienia kosztów procesu na rzecz wygrywającego sprawę przeciwnika procesu, o czym przesądza wprost art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 623 z późn. zm.), zgodnie z którym zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw by przyjąć, że w rozpatrywanej sytuacji mamy do czynienia z przypadkiem szczególnym, który nakazywałby zastosować wobec powódki zasadę słuszności w oparciu o art. 102 k.p.c. i odstąpić od obciążania jej kosztami procesu na rzecz pozwanego M. W., z uwagi na charakter sprawy w powiązaniu z sytuacją materialną powódki. Kwestia legitymacji biernej w sprawach o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną jest jednoznacznie uregulowana w art. 531 k.c. i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Ewentualna niewiedza powódki w tym zakresie nie jest w żadnej mierze podstawą do przerzucania kosztów procesu na pozwanego, który skorzystał z pomocy prawnej profesjonalnego pełnomocnika. Zresztą powódka (reprezentowana przez adwokata) nie zarzuciła w zażaleniu brak zastosowania art. 102 k.p.c.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych od zażalenia pobiera się piątą część opłaty. Wartość przedmiotu zaskarżenia zażaleniem wynosiła 7.217 zł, a pełna opłata sądowa od takiej kwoty, obliczona zgodnie z art. 13 ust. 1 i art. 21 powołanej ustawy, wynosi 361 zł. Piąta część opłaty, obliczona przy uwzględnieniu regulacji art. 21 powołanej ustawy, wynosi zatem 73 zł. Sąd I instancji błędnie wezwał powódkę do uiszczenia opłaty od zażalenia w wysokości 30 zł i taką opłatę powódka uiściła. Zatem, na podstawie art. 130³ § 2 k.p.c., o obowiązku uiszczenia brakującej części należnej opłaty należało orzec w niniejszym postanowieniu, jako kończącym postępowanie w sprawie, nakazując jej ściągnięcie od powódki, jako strony przegrywającej sprawę w postępowaniu zażaleniowym (art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Marek Boniecki